काचित्त्वव्युचिताभक्तिरितिपृष्टामुत्तमांभक्तिंलक्षयतिगुणाःविषयाः लिंग्यंतेज्ञायंतेयैस्तेषांदेवानां द्योतनात्मकानामिंद्रियाणांतदधिष्ठातॄणांवा स त्वेसत्त्वमूर्त्तौहरावेवयावृत्तिः साभक्तिः सिद्धेर्मुक्तेरपिगरीयसीत्युत्तरेणान्वयः कथंभूताअनिमित्तानिष्कामास्वाभाविकीअयत्नसिद्धा तेषामेवं विधवृत्तौहेतुमाह गुरोरुच्चारणमनुश्रूयतइत्यनुश्रवोवेदः तद्विहितमानुश्राविकंतदेवकर्मयेषामतएवएकमेकरूपमविकृतंमनोयस्यपुंसः शुद्धसत्त्व स्येत्यर्थः ॥ ३२ ॥ भक्तिश्चप्रासंगिकीभवत्येवेत्याह याभक्तिः कोशंलिंगशरीरंजरयतिक्षपयति स्वप्रयत्नंविनैवसिद्धौदृष्टांतः निगीर्णंभुक्तम न्नमनलोजाठरोयथाजरयतीति ॥ ३३ ॥ भक्तेर्गरिष्ठत्वमेवोपपादयति नैकात्मतामितिपंचभिः एकात्मतांसायुज्यमोक्षं मदर्थमीहाक्रियायेषांप्र सज्य आसक्तिंकृत्वा पौरुषाणिवीर्याणि ॥ ३४ ॥ प्रसन्नानिवक्त्राणि अरुणानिलोचनानिचयेषुतैर्मद्रूपैः साकंसहनित्यंपरमेश्वरानुभवसुखंभ

श्रीभगवानुवाच देवानांगुणलिंगानामानुश्राविककर्मणाम् ॥ सत्त्वएवैकमनसोवृत्तिःस्वाभाविकीतुया ॥ ३२ ॥ अनिमित्ताभागवतीभक्तिःसिद्धेर्गरीयसी ॥ जरयत्याशुयाकोशंनिगीर्णमनलोयथा ॥ ३३ ॥ नैका त्मतांमेस्पृहयंतिकेचित्मत्पादसेवाऽभिरतामदीहाः ॥ येऽन्योऽन्यतोभागवताःप्रसज्यसभाजयंतेममपौरुषा णि ॥ ३४ ॥ पश्यंतितेमेरुचिराण्यंबसंतःप्रसन्नवक्त्रारुणलोचनानि ॥ रूपाणिदिव्यानिवरप्रदानिसाकंवाचं स्पृहणीयांवदंति ॥ ३५ ॥ तैर्दर्शनीयावयवैरुदारविलासहासेक्षितवामसूक्तैः ॥ हृतात्मनोहृतप्राणांश्चभक्ति रनिच्छतोमेगतिमण्वींप्रयुंक्ते ॥ ३६ ॥ अथोविभूतिंममायाविनस्तामैश्वर्यमष्टांगमनुप्रवृत्तम् ॥ श्रियंभा गवतींवाऽस्पृहयंतिभद्रांपरस्यमेतेऽश्नुवतेतुलोके ॥ ३७ ॥

क्तावधिकमितिभावः ॥ ३५ ॥ आत्मानंदस्त्ववश्यंभावीत्याहतै रिति दर्शनीयामनोहराअवयवामुखनेत्रादयोयेषुतैः हृतः आत्माचित्तंयेषां हृताआकृष्टाःप्राणाश्चेंद्रियाणियेषांतान् भजतः अनिच्छतःइच्छाही नानपि अण्वींगतिंमुक्तिंप्रयुंक्तेप्रापयति कैःसाधनैःहृतात्मनः उदारैर्विलासादिभिः तत्रविलासोलीला वामंमनोहरं सूक्तंमधुरभाषणम् ॥ ३६ ॥ विभूत्यादिकंचतत्राधिकमित्याह अथोअविद्यानिवृत्त्यनंतरंविभूतिंसत्यलोकाधिगतांभोगसंपत्तिम् अणिमाद्यष्टांगमैश्वर्यम् अनुप्रवृत्तं भक्तिम नुस्वतएवप्राप्तमपि भागवतींचश्रियंवैकुंठस्थांसंपत्तिम् अस्पृहयंति तेयद्यपिनस्पृहयंतीत्यर्थः तथाऽपितुलोकेवैकुंठेअश्नुवतेप्राप्नुवंत्येव ॥ ३७ ॥